

Szerkesztési útmutató a MNH online szótáraihoz

1. A szócikkek tartalma, belső szerkezete

- a szócikkek az egyes objektumokra, helyekre vonatkozó összes nevet, névadatot tartalmazzák
- a szócikkek formai szempontból három részből állnak: **címszó adatközlő rész** — leíró rész.
- tipográfia: minden szócikk egyetlen bekezdést alkot: a szócikkeken belüli tagolásra nem használunk Enter-t

2. A címszó

- megegyezik az adatbázis *táblanév* mezőjében szereplő névalakkal
(a címszó [= táblanév] meghatározásának alapelveit lásd az adatbázis útmutatójában: 10. mező)
- egy településen belül az azonos címszóval álló szócikkek címszavait számozással különítjük el (lásd az útmutató 5. pontját)
- (a címszó, ill. általában a helynevek helyesírásához lásd a helyesírási útmutatót)
- tipográfia: a címszó **félkövér** betűtípussal áll

3. Az adatközlő rész

az adatközlő rész a címszót egy szóköz után követi

- az adatközlő rész az „év: *adat* (forrás),” struktúra szerint épül fel
- az adatok sorrendjét az adatolási idejük határozza meg, időben visszafelé haladva
- egyes élőnyelvi (de akár történeti) adatok mellett toldalékos formák (helyragos és *-i* képzős alakok) is szerepelhetnek
- mind az élőnyelvi, mind a történeti adatok mellett a nevek és/vagy a jelölt objektumok jellemzésére szolgáló szövegidézetek is szerepelhetnek

3.1. az évszámok

- az évszám megállapításának alapelveit lásd az adatbázis útmutatójában (2. mező): különösen fontos, hogy a tól-ig évszámokat pontosan állapítsuk meg
- tipográfia: álló normál, az évszám után kettősponttal

3.2. az adatok

- megegyeznek az adatbázis *helynévadat* mezőjében szereplő formákkal
(az adatok feltüntetésének alapelveit lásd az adatbázis útmutatójában: 3. mező)
(az élőnyelvi adatok fonetikus lejegyzéséhez lásd a *Bevezetés a helynévkutatásba* 6.4.2. pontját: <https://mnytud.arts.unideb.hu/bevhnkut/6elofeldolg.htm#6.4.2>)
- az adatok számának csökkentése
 - Ha egy objektumhoz több tucatnyi olyan névadat is kötődik (elsősorban a településnevek esetében), amelyek között nagy számban szerepelnek egymással alakilag és írásmódban is teljesen megegyező formák, akkor ezeket – az utóbbi évszázadokra vonatkozóan – két-három évtizednyi időközökkel közöljük a szótárban. Azonos formák esetén a fontosabbnak tekintett forrásokból célszerű beemelni a szótárba az adatokat. (A szótárba be nem emelt adatok az adattárban megmaradnak.)
 - A településnevek adatait minden olyan forrásból meg kell adni, amelyeket külön listában sorolunk fel a Magyar Nemzeti Helynévtár Program honlapján, a Kutatási

segédletek / Bibliográfiák menüpont alatt található útmutatóban:

https://mnhp.unideb.hu/kutatasi_segedletek_bibliografiak.php.

- A helynévként is használatos, elsődlegesen intézménynévként funkcionáló nevek esetében (pl. iskolák, közművelődési intézmények stb.) helynévként nem vesszük fel az adott intézmény hivatalos megnevezését, ezt a leíró részben adhatjuk meg (dőlt betűvel).
- az élőnyelvi adatok sorrendje
 - Az élőnyelvi névformák sorrendjét a használati gyakoriságuk határozza meg. Ha a variánsok között nincs jelentős használatbeli eltérés, akkor a névszerkezetileg szorosabban összetartozó alakok kerülnek egymás mellé.
- tipográfia:
 - az adatok: *dőlten* szerepelnek
 - az adatok után álló tapadó írásjelek (vessző) is *dőltek*
 - a szinonim névhasználatot, vagyis az MNHP során gyűjtött és (ÉGy.) hivatkozással jelölt élőnyelvi adatok esetében tilde (~) jellel jelezzük, amely előtt is, utána is szóköz áll; történeti adatok esetében a szinonim névváltozatokat (*dőlt*) vesszővel különítjük el

3.3. a toldalékos formák

(a toldalékos formák feltüntetésének alapelveit lásd az adatbázis útmutatójában: 8. mező)

- a *hová?* kérdésre felelő helyragos alakokat a nem áttetsző nevek esetében mindig megadjuk
- a településnevek esetében a *hová?* kérdésre felelő alak mellett az *-i/-si* melléknévképzős formát is mindig megadjuk
- a toldalékos formákat mindig a tövel együtt szerepeltetve, vele egybe írva tüntetjük fel, akkor is, ha az a forrásban rövidítve, a tő után külön írva szerepelt
- ha a forrásban a *hová?* kérdésre felelő alak mellett más formák (pl. *hol?* *honnan?* kérdésre felelők) is szerepelnek, azokat csak akkor közöljük, ha ezek között más toldaléksorba tartozó ragok is szerepelnek
- tipográfia: az élőnyelvi adatoknál a helyragos alak, illetve a *-i/-si* melléknévképzős alak is *dőlt*

3.3. a szövegidézetek

- Az adatokhoz kapcsolódhatnak olyan, az élőnyelvi gyűjtésből való (fonetikus lejegyzésű), illetve a történeti forrásokból származó (betűhíven közreadott) szövegek, amelyek a név magyarázatához, használatához vagy jelöltjének jellemzéséhez, történetéhez érdemben hozzájárulnak.
- tipográfia:
 - az élőnyelvi adatoknál az adatközlőtől idézett szövegközlést *dőlten* szedjük, és a nevtől virgulával választjuk el (|), a virgula előtt is, utána is szóközzel; és a virgula előtt álló dőlt helynév után nem szerepel írásjel (pont)
 - a több adatközlőtől idézett szövegrészek között is virgulát használunk
 - szövegközlés történeti adathoz is kapcsolódhat, ebben az esetben is az előző pontban jelzett módon járunk el
 - egy-egy szövegközlést (dőlt) pont zár le, és a pont után áll zárójelben a forrásjelzés az alább jelzett módon

3.4. a források

(a források feltüntetésének alapelveit lásd az adatbázis útmutatójában: 4. mező)

- minden adat után zárójelben az adat forrása áll
- a források rövidítését a MNHP honlapján található *általános forrásjegyzék* szerint adjuk meg (https://mnhp.unideb.hu/kutatasi_segedletek/altalanos_forrasjegyzek)
- a fenti listában nem szereplő források rövidítését a szótárak szerzői hozzák létre az adatbázis útmutatójában bemutatott alapelveknek megfelelően
- tipográfia:

- élőnyelvi adatoknál az (É.Gy.) rövidítést használjuk forrásjelzésként (ti. *élőnyelvi gyűjtés*)
- a forrásjelzés álló betűtípussal szerepel álló zárójelben (vagy rövidítésként, vagy „szerző év: lap” struktúrában megadva, utóbbi esetben a szerző nevét nem emeljük ki kiskapitálissal)
- az adatközlő részt, vagyis az utolsó forrásjelzést pont zárja

4. a leíró rész

Az adatközlő rész után gondolatjellel (—; kódja: ALT0151) elválasztva (előtte és utána szóközzel) következik a szócikk leíró része.

4.1. tartalma

- A szócikkben tárgyalt helyre és a nevére vagy neveire vonatkozó információk a szótár szerzőjének megfogalmazásában zárják le a szócikket. A helyet bemutató, illetve a neve(ke)t tárgyaló szövegrészek nem válnak el mereven egymástól, de bizonyos struktúrát követnek. Egyes esetekben más nevekre (szócikkekre) történő utalásokat is tartalmaz ez az egység.

4.2. eltérés az adatbázistól

- Ebben a részben az adatbázis 6. objektuminformáció, 11. denotatív jelentés és 12. névmagyarozat mezőiben rögzített információkat használjuk fel, de ezeket nem az ottani megfogalmazásban közöljük.
- Az eltérő megfogalmazásra azért van szükség, mert az adatbázis alapján a *Névtár* modulban az egyes nevek a rájuk vonatkozó ismeretekkel együtt önmagukban szerepelnek, a *Szótár* modulban viszont a nevek szócikkeiben, az egész település helynévszótárának részeként jelennek meg.

4.3. a hely jellemzése

A leíró rész első egységében a név/nevek által jelölt hely, objektum jellemzése szerepel: ez alapvetően az elhelyezkedésének, ill. a hely fajtájának a megjelölését jelenti, de kitérhet ennek történeti változására is.

- az elhelyezkedés leírása a kérdéses helynek, objektumnak az adott település területén belüli helyzetének a bemutatásával történik
 - kerüljük a bonyolult, hosszú leírásokat, mivel a szótár nevei térképen is megjeleníthetők, ami az olvasó segítségére van a lokalizálásban
 - megjelölhetjük a település határának égtájak szerinti részét (az égtájakat nem rövidítjük) – főleg a nagyobb területi egységek esetében (a *település* fogalmát a bel és a külterület egészére értjük)
 - „Nagy területű határrész a település északkeleti részén.”
 - főleg nagyobb térségek esetében megemlíthető néhány szomszédos terület megnevezése is
 - „A település határának északkeleti részén fekvő szántóföld, a Becsali része a Hátsó-Becsali és a Nagy-Becsali között.”
 - „A település belterületétől északnyugatra található gyümölcsös a Kis-Golgota és a Kristóf-dűlő között.”
 - a kisebb területi egységek, ill. pontszerű objektumok leírásában annak a nagyobb területnek a megnevezése is szerepelhet, amelyen az található
 - „A település belterületétől északra, a Hosszú-rét nevű földterületen található kis erdő.”

- a rész–egész viszonyokat – ha az magában a névalakban is kifejeződik – minden esetben megadjuk a leírásban
 - **Golgota** „Biri északnyugati határszélén fekvő nagyobb kiterjedésű terület. Egy nagy domb található benne, innen kaphatta a nevét. Részai a Nagy-Golgota és a Kis-Golgota.”
- viszonyítási alap lehet a település belterületéhez képest való elhelyezkedés is
 - „A település belterületétől keletre található szántóföld.”
 - „A település belterületétől északra, a Hosszú-rét nevű földterületen található kis erdő.”
- illetve folyóvizekhez, utakhoz való viszonyítás is lehet a leírás alapja
 - „Domb a település határában, az egykori Sárrét területén, a Gaja-patak partján.”
- a történeti nevek lokalizálására is elsősorban a ma használatban lévő neveket használjuk
- a leíró részben az adott települést nem szükséges megnevezni, helyette *a település* megjelölés szerepelhet
- az egyes objektumfajták (pl. a vonal-, ill. a pontszerű objektumok) leírása részben eltérő megközelítést igényel
 - folyóvizek esetében leírjuk, honnan érkezik a településre, vagy hol ered a település határában, illetőleg milyen irányban távozik a település határából, vagy melyik folyó- vagy állóvízbe torkollik bele: **Gaja-patak:** „Sárpentelétől északra a Bakonyból a Sárrétre érő, a Nádor-csatornába torkolló vízfolyás.”
 - utak esetében leírjuk a megnevezése szempontjából is fontos jellemzőit, pl. milyen irányba halad, mi mellett vezet el, honnan indul: **Szakolyi út:** „A Szakoly irányába tartó út.”; **Ludastói út:** „A Fő útról jobbra kanyarodó út, mely a nagykállói határban fekvő Ludastó-tanyához vezet.”
 - a belterületi utcanevek lokális helyzetét a fontosabb utcákhoz, településrészekhez való viszonyukban határozzuk meg: **Petőfi Sándor utca:** „A József Attila utcával párhuzamos utca az Ürgésben.”
 - épületek esetében – mivel földrajzi értelemben pontszerű objektumokról van szó – igyekezzünk minél pontosabban meghatározni a fekvésüket: **Faluház:** „A Fő úton, a Cintia vendéglő mellett, a Focipálya előtt található épület.”
- a hely fajtájának a megjelölése többnyire földrajzi köznévvvel történik (domb, patak, dűlőtű stb.)
 - a művelés alá vont területek esetében megjelöljük a művelési ága(ka)t (pl. szántó, rét, legelő) is
 - **Bimbó:** „A település délkeleti határában található rét és legelő.”
 - a név denotatív jelentésének megfelelően egyszerre több helyfajta is megjelölhető (pl. hegy és erdő stb.)
 - **Biri-szőlő alja:** „A település határának északnyugati részén található erdő, szántó és gyümölcsös a Kalapos és a Hosszú-rét között.”
 - a névben megjelenő tájnyelvi jellegű földrajzi köznevek helyett köznyelvi megjelöléseket, leírásokat használunk
 - **Ásott-laponyag:** „A település délnyugati határában található lapos domb.”
- a hely történetére vonatkozó ismeretek
 - ha a történeti és a jelenkori forrásokból megállapítható, hogy a hely jellegében, funkciójában, hasznosításában, működésében stb. jelentős módosulás történt, az erre vonatkozó ismereteket is megfogalmazzuk a leíró részben

- **Kenderáztató:** „A település belterületétől délkeletre fekvő erdő és szántóföld a Paraszt-tag és a Bimbó között. Egykor kenderáztatásra használt hely volt.”
 - **Polgármesteri hivatal:** „A Mező utcán a Római katolikus templom mögött található épület. Egykor a Kállay család kastélya volt.”
- a ma már nem ismert nevek jelöltjeire vonatkozó információkat a történeti forrásokból szerzett (akár bizonytalan) tudás alapján fogalmazzuk meg
 - **Templom-hegy:** „Pesty és a helyi hagyomány szerint a Templom-hegy alatti romok arra utalnak, hogy a község a tatárjárás előtt ezen a területen lehetett, és a mainál jóval nagyobb volt (Mizser 2000: 10).”
- ez utóbbiak esetében (főleg ha a kérdéses helyre több névalak is vonatkozik) utalhatunk az adott formának a névhasználatból való kiesésére is.
 - **Büdös-lapos:** „Kálnási szerint a Frizsmán tanyasi úton helyezkedett el. A területen érezhető kellemetlen szagról kaphatta a nevét. Ma már nem használják a nevet.”
- tipográfia:
 - a helymegjelölésben, lokalizálásban használt helyneveket nem kell dőlten kiemelni, ezek normál, álló betűtípussal szerepelnek
 - pl. „a település délnyugati határában fekvő legelő az Irtás és a nagykállói határ között”

4.4. a név/nevek magyarázata

A névmagyarázat részben a szócikkben szereplő név/nevek eredetét és történetét mutatjuk be közérthető, de tudományos szempontból is pontos megfogalmazásban.

- kerüljük a szűk körben ismert szakmai terminusok (pl. ellipszis, deszemantizáció, népetimológia stb.) használatát
- a magyarázat mindig az adott szócikkben tárgyalt névre vonatkozik, a névben esetleg megjelenő másik helynevet a kérdéses név szócikkében tárgyaljuk
 - pl. a **Kis-Becsali-dűlő** szócikkében nem térünk ki a *Becsali* név magyarázatára, azt a **Becsali** szócikkében adjuk csak meg.

A névmagyarázat kiterjed a szócikkben található minden névformára, és bemutatja azok belső összefüggéseit, történeti kapcsolatrendszerét, változásának jellegzetességeit.

- **Táncsicstelep:** „A 18. század folyamán a településrész helyén tölgyerdő állt, majd fokozatos kitermelés mellett lakott területté vált. Az egykori tölgyerdőre utal a *Biri-erdő* név (*Béri-erdő* formában is). A *Kállay-tanya* név alapján a terület a Kállay család tulajdona lehetett, és bérlői a Frischmann és Klein családok voltak, melyre a *Frizsmán-birtok* és a *Klein-tanya* elnevezések is utalnak. A *Táncsicstelep* elnevezést az 1950-es évek elején kapta a terület, azóta ez a településrész hivatalos neve.”
- a ma használatban lévő névformák használati gyakoriságának szélsőséges jellegzetességeire is utalhatunk
 - **Sághegy:** „Sárszentmihály belterületén a történelmi településközponttól északnyugatra lévő egykori önálló település, mely a török korban pusztává vált. Bár újratelepült, idővel Sárszentmihály részévé vált. Az egykori település nevének emlékét a *Sághegy* névalak őrzi. Ma már a *Ságihegy* ritkán használt névforma, gyakrabban *Szőlőhegy*-nek nevezik.”

A lexikálisan áttetsző nevek esetében kitérünk a névadás – ténylegesen igazolható vagy feltehető – motivációjának bemutatására.

- a nevek (többnyire utótagként álló) földrajzi köznévi elemei közül a köznyelvben nem széleskörben használtak jelentését minden esetben megadjuk
 - a jelentéseket a MNH honlapján található *Földrajzi köznévtár* alapján határozzuk meg (az ottani bonyolultabb megfogalmazások adott esetben leegyszerűsíthetők)
 - több jelentésű köznevek esetében a megfelelő jelentést választjuk ki
 - a megfelelő jelentés kiválasztásában segítségünkre lehetnek a Földrajzi köznévtár adatainak lokális jellemzői
 - ha az általunk tárgyalt földrajzi köznév nem szerepel a fenti Földrajzi köznévtárban, vagy ott fel nem tüntetett jelentésben használatos, ezzel bővítjük a köznévtár anyagát (a honlapon felkínált kommunikációs lehetőség felhasználásával)
- a nevekben található további tájszavak, elavult szavak értelmezésében tájszótárakat, nyelvtörténeti szótárakat használunk fel
- a helynevekben gyakran szereplő személynevek magyarázatát vagy konkrétan személyhez kötéssel adjuk meg, vagy ha ez a kapcsolat nem ismert, a település jelenlegi vagy korábbi névállományában való jelenlétének bemutatásával hitelesítjük
 - **Kalapos:** „*Kalapos* nevű család élt ott, róla kapta a nevét.”
 - **Czakó-erdő:** „A helyi lakosok szerint az erdő egykori tulajdonosáról kapta a nevét. Ma is lakik a településen *Czakó* családnevű személy.”
- a hivatalos (közterületi) nevekben előforduló személyek rövid bemutatására csak a helyi jelentőségű, szélesebb körben nem ismert névadók esetében térünk ki
 - **Almássy Márton utca:** „Utca Hajdúböszörményben. Nevét Almássy Mártonról, egykori gimnáziumi tanárról kapta.”
- a középkori névadatokban szereplő személynevek korabeli meglétét történeti személynévtárakból (pl. ÁSz.) adatozunk
- ha többféle névmagyarázat is felmerülhet jórészt azonos eséllyel, azt is be kell mutatnunk
 - **Cakó-tó:** „A név előtagjában talán a 'golya' jelentésű *cakó* szó szerepel, s ennek megfelelően a *Cakó-tó* egyes vélekedések szerint a golyák kedvenc pihenőhelye, halászó helye lehetett. A *cakó* szónak ebben a jelentésben való használatát azonban ezen a területen nem tudjuk igazolni. Felvetődhet még az előtag családnévi eredete, ez a névforma azonban a jelenkori hajdúdorogi családnévállományban nem fordul elő.”
- a hivatalos utcanevek magyarázataként – kivéve, ha a névben valamilyen, az adott közterülethez köthető motiváció is felmerül – csupán a hivatalos névadás tényére utalunk
 - **Béka utca:** „A Mező utcával párhuzamos mellékutca a Zrínyi Ilona utca és a Kossuth út között. Hivatalos név.”
- ha a közterületnek többféle megnevezése is fel van tüntetve a szócikkben, akkor (többnyire a szócikk végén) szövegesen is utalunk arra, hogy ezek közül melyik a hivatalos névforma

A lexikális tekintetben nem áttetsző, elhomályosult nevek magyarázatát helynév-etimológiai szótárak (elsősorban a FNESz.) segítségével adjuk meg.

- a névfejtésben segítségünkre lehet a MNH honlapján található *Helynév-etimológiai adatbázis* is

Ebben a részben közzétesszük a helyben élő, népi jellegű (nem tudományos érvényű, gyakran mondákhoz kapcsolódó) névmagyarázatokat is

- **Bimbó:** „Állítólag egykor Bimbó Balázs betyárnak volt itt tanyája, a hagyomány szerint róla kaphatta a nevét.”
- **Csattogó:** „A *Csattogó*-hoz fűződő monda szerint a víz 10 méter magasra csapott fel, s azt malomkővel és szalonnával tudták elfojtani. A kút ma már nem létezik, miután a vize elapadt, a helyét betemették.”

- **Csörsz-árok:** „A *Nagy-árok* és a *Csörsz-árok* kialakulása kapcsán hasonló monda él a nép ajkán: a *Csörsz-árok* című népmonda szerint Csörsz királyfi, a *Nagy-árok* mondája szerint pedig egy kállai úr árkot építtetett, mivel menyasszonya csak azzal a feltétellel ment hozzá nőül, ha vízi úton, hajón jöhet a szárazföldön keresztül.”

A névmagyarázó rész el is maradhat a szócikkben abban az esetben, ha

- a leíró rész már eleve megvilágítja a névadás motivációját
 - **Ludastói út:** „A Fő útról jobbra kanyarodó út, mely a nagykállói határban fekvő Ludastó-tanyához vezet.”
- a névadás motivációját az adatoknál bemutatott élőnyelvi vagy történeti magyarázat egyértelművé teszi
 - **Négyes-pitvar** 1965: *Négyes pitar* | *Cselédház a Frizsmán tanyán. Négy család fő^yzött egy konyhán.*”
 - **Nyolcas** 1965: *Nyó^ocas* | *Nyó^oc család lakott ebbe a cselédházba.* (Kálnási 1965: 3).

Tipográfia

- a leíró részben a nyelvi adatokként szereplő hely- és személyneveket, illetve közszavakat *dőlten* emeljük ki
 - pl. „Valószínű, hogy a helynév személynévi eredetű: a *Cseresznyák* családnév az újabb kori ritkább nevek közé tartozik.”
- a névmagyarázatokban szereplő közszoói jelentéseket ’xy’ jelentésjelek között adjuk meg
- a névmagyarázatokban történő említésekben a szócikkben tárgyalt, de a címszótól eltérő variánsokat *félkövér dőlt* betűtípussal jelezzük (ezek az alakok szerepelnek utaló címszavakként is, lásd alább)
 - **Fő út:** „A *Köves utca* név arra utal, hogy egykor ennek az utcának volt csak szilárd burkolata. A *Vöröshadsereg utca* név 2012-ig volt használatban.”
 - **Táncsicstelep:** „A *Kállay-tanya* név alapján a terület a Kállay család tulajdona lehetett, és bérlői a Frischmann és Klein családok voltak, melyre a *Frizsmán-birtok* és a *Klein-tanya* elnevezések is utalnak.”
- a névmagyarázatok tartalmazhatnak szakirodalmi hivatkozásokat is, ezek zárójelben állnak vagy rövidítéssel, vagy „szerző év: lap” struktúrában (utóbbi esetben a szerző neve kiskapitálissal szerepel)
 - „Az *irtás* ’kiszűrt, megritkított erdőrészt’ értelmű (FKnT).”
 - „Valószínű, hogy a helynév személynévi eredetű: a *Cseresznyák* családnév az újabb kori ritkább nevek közé tartozik (HAJDÚ 2012: 212).”
- a forrásjelzést követő írásjel a zárójelen kívülre kerül.
- a névmagyarázatokban a szerzőkre való hivatkozásokat szintén kiskapitálissal emeljük ki, ám ha a hivatkozott munka megegyezik az adatközlő részben szereplő forrással, akkor itt a hivatkozás, forrásjelzés elmarad
 - „**Füveskerti-dűlő** 1965: *Füveskerti dűllő^y, -be* (Kálnási 1965: 6). — KÁLNÁSI szerint a mellette fekvő Füveskertről kaphatta a nevét.”

4.5. utalások

Egyes szócikkek más nevekre, e neveket tárgyaló szócikkekre történő utalásokat is tartalmaznak: az utalások a nevek nyelvi jellegű összefüggését jelzik.

Az utalás technikailag kétféle formában valósulhat meg: vagy mondatszerű megfogalmazással, vagy a szócikk végén álló közvetlen utalással, amelyet Vö. [vesd össze] rövidítés vezet be

- utalunk a névalakokban is kifejeződő rész—egész viszonyokra:
 - pl. a **Golgota** szócikkében: „Részei a Nagy-Golgota és a Kis-Golgota.”
 - az **Irtás** szócikkében: „Nagy kiterjedésű terület volt, egyes részei az Irtás hátulja, Irtás-dűlő, Irtási-erdő és Irtási-legelő nevet viselték.”

- utalunk az egymással azonos szinten összetartozó (pl. névpárt alkotó) nevekre
 - a **Kis-Golgota** szócikkének a végén: „Vö. Nagy-Golgota.”
 - a **Nagy-Golgota** szócikkének végén: „Vö. Kis-Golgota.”
- tipográfia:
 - az utaló funkciót ellátó neveket normál betűtípussal adjuk meg, nem emeljük ki
 - a nem szöveges jellegű utalások a szócikk végén Vö. [vesd össze] rövidítés után állnak

5. Egy szócikk vagy több szócikk?

- ha egy település helynévanyagában két, egymással össze nem függő, egymással lokális kapcsolatban nem lévő hely azonos nevet visel, azokat külön szócikkekben tárgyaljuk, számozással elkülönítve őket egymástól
 - **Kaszáló 1.** 2019: *Kaszáló* (ÉGy.). — A település belterületétől északra található szénatermő rét, a Nagy-rét része.
 - **Kaszáló 2.** lásd **Kis-tag**
- az egymással összefüggő, de különböző – egymással lokális kapcsolatban lévő – helyfajtaikat jelölő helyneveket (amelyek azonos alakúak vagy azonos szemantikai tartalmúak) azonos szócikkben tárgyaljuk, az adatokat együttesen közölve, a leíró részben kitérve a denotatív jelentés sajátosságaira (ilyenek pl. a tanyák és a körülötte lévő megművelt területek nevei, vagy a beépített, így a belterület részévé is vált külterületi részek nevei)
 - **Mosolygó: Mosolygó** 2019: *Mosojgó, Mosojgón* (ÉGy.), 1965: *Mosojgódüllő^y, -be, Mosojgó tanya | Egyidő^ybe Mosojgó vót a gazdája, Biciklitanya, Biciklitanyára | Egy Proper nevű emberé vót egyidő^ybe. Ezt csúfolták Biciklinek.* (Kálnási 1965: 4, 10), 1951: *Mosolygó* (L25.16/8), 1946: *Mosolygó düllő, -ben* (L25.16/5), 1941: *Mosolygó tny. [tanya]* (MaKFT.), 1894: *Mosolygó* (L25.16/3), 1884: *Mosolygó tn. [tanya]* (HKFT.), 1881: *Mosolygó* (L25/4), 1870: *Mosolygó* (HBKT.), 1870: *Mosolygó* (T25.16/1, L25.16/1), 1870: *Mosolygó* (L25/3), 1864: *Mosolygó düllő* (Mizser 2000: 303), 1858: *Pusztá Mosolygó* (MKFT.), 1854: *Mosolygó* (Kat.), 1823: *Mosolygó* (L25/1), [1800–1802]: *P. [pusztá] Mosolygó* (T25/2), 1751: *Mosolygó* (L25/14: C100). — Biri belterületétől délnyugatra található erdő és szántóföld a Balkányi és a Bimbó között. Régebben tanya is volt rajta, s a **Bicikli** névrész a terület egykori tulajdonosának ragadványnevére utal. A 18. századtól adatolható *Mosolygó* név családnévi eredetű lehet. A **Pusztá Mosolygó** írásbeli névváltozat lehetett.
- tipográfia:
 - a szócikkeket a címszó után álló sorszámmal különítjük el egymástól, a szám után pont áll

6. Utaló szócikkek

A neveket tárgyaló szócikkek mellett utaló szócikkek is szerepelnek a szótárban. Utaló szócikket kap minden olyan, a szócikkekben előforduló névalak, amely legalább egy morfémáját tekintve eltérést mutat a szócikk élén álló címszótól (vagyis a táblanévtől), illetve minden más (azaz ugyancsak utaló szócikként szereplő) névváltozattól.

- ezek önálló bekezdésben állnak a betűrendi helyükön
- az utaló szócikkek szerkezete és tipográfiája:
 - utaló címszó **félkövér** betűtípussal
 - lásd
 - főcímszó szintén **félkövér** betűtípussal
 - az utaló szócikk végén nincs írásjel
 - **Klein-tanya** lásd **Táncsicstelep**

- **Frizmán-birtok** lásd **Táncsicstelep**
- **Kállay-tanya** lásd **Táncsicstelep**

7. Betűrend

A szótár szócikkei és utaló címszavai betűrend szerint vannak felsorolva

- a betűrendet végül manuálisan pontosítani kell, mert az automatikus betűrendbe sorolás pontatlan

8. Irodalomjegyzék

A szótárhoz hozzákapcsoljuk azoknak a forrásoknak a jegyzékét, amelyek a szövegben szerepelnek.